29/01/2020

Μνημόσυνο για τα 12 χρόνια από την κοίμηση του Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Στον Ιερό Ναό των Αγίων Θεοδώρων του Α΄ Νεκροταφείου Αθηνών, όπου αναπαύεται, πλησίον των μακαριστών Προκατόχων του, ο αοίδιμος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος, τελέσθηκε χθες το πρωί Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανής κ. Δανιήλ και συνιερουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Πειραιώς κ. Σεραφείμ, Σερρών κ. Θεολόγου καί Σύρου κ. Δωροθέου Β΄, με τη συμμετοχή Κληρικών-πνευματικών τέκνων του μακαριστού Αρχιεπισκόπου, και πολυετές μνημόσυνο του Μακαριστού Πρωθιεράρχου, με τη συμμετοχή και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βρεσθένης κ. Θεοκλήτου και του Μητροπολίτου Φαναρίου κ. Αγαθαγγέλου.

Τον επιμνημόσυνο λόγο, ο οποίος παρατίθεται αυτούσιος κατωτέρω, εξεφώνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανής κ. Δανιήλ, ο οποίος αναφέρθηκε στις τρεις περιόδους της ζωής του Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ως Μοναχού, Πρεσβυτέρου και Αρχιγραμματέως της Ιεράς Συνόδου, στην Αρχιερατεία του ως Μητροπολίτου Δημητριάδος και στη δεκαετή Αρχιεπισκοπία του στον Αποστολικό θρόνο των Αθηνών.

Στη συνέχεια, εψάλη τρισάγιο επί του τάφου του αειμνήστου Αρχιεπισκόπου, κατά την διάρκεια του οποίου συνευχήθηκε και ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α

τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ γιά τόν μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ τήν δωδεκαετή ἐπέτειο τῆς κοιμήσεως του 28-1-2008 – 28-1-2020.

« Ὅς ἐγένετο ἀνήρ προφήτης δυνατός ἐν ἔργῳ καί λόγῳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί παντός τοῦ λαοῦ» (Λουκᾶ κδ΄, 19).

Ἐπιτελοῦμε σήμερα μνημόσυνο καί προσευχόμαστε ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος Χριστοδούλου.

Ἡ 12η ἐπέτειος (28.01.2008-28.01.2020) τῆς κοιμήσεως τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος Χριστοδούλου ἀνανεώνει τήν καταληφθεῖσα μαρτυρία γιά τό χρόνο τῆς ἐπί γῆς παρουσίας τοῦ πεπνυμένου Πρωθιεράρχου καί τῆς ἐν γένει διακονίας αὐτοῦ

Α΄. Οἱ σπουδές του

Λεόντιος Σχολή – Νομική Σχολή – Θεολογική Σχολή.
Ἄριστη θεολογική κατάρτιση καί εὐρεία γλωσσομάθεια.

Β. Ἡ διακονία του

Διακρίνονται τρεῖς περίοδοι διακονίας του στήν ζωή του.

Πρώτη περίοδος: Ἡ περίοδος τῆς Ἱερατικῆς διακονίας του

Μοναχός στήν Ἱερά Μονή Βαρλαάμ τῶν Ἁγίων Μετεώρων
Ἱδρυτικό μέλος τῆς Ἱεραποστολικῆς Ἀδελφότητος «Χρυσοπηγή» καί δραστήριο στέλεχος αὐτῆς ὡς Κατηχητής, Κυκλάρχης καί Ὁμιλητής
Προϊστάμενος τῆς Ἐνορίας τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλαιοῦ Φαλήρου (Ἄδεμ)
Γραμματέας τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων καί Ἀρχιγραμματεύς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δεύτερη περίοδος 1974-1998

Τό 1974 ἐξελέγη Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ.
Τά 24 ἔτη τῆς ἀρχιερατικῆς διακονίας του στό Βόλο καλλιέργησε μέ θερμό ζῆλο, θεία ἔμπνευση, ἀκάματη προσπάθεια, ὅλους τούς τομεῖς τῆς ποιμαντικῆς διακονίας καί γιά ὅλες τίς κοινωνικές ὁμάδες καί ἡλικίες.
Συμπαραστάθηκε καί καθοδήγησε μέ τήν ἀνυπόκρητη ἀγάπη του, τόν εὐθύ καί καθαρό λόγο του τόν λαό τοῦ Θεοῦ.

Τρίτη περίοδος 1998-2008

Τήν 28 Ἀπριλίου 1998 ἐξελέγει Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος.

Στά δέκα ἔτη τῆς ἀρχιερατικῆς διακονίας του ξεδίπλωσε τό ὅραμά του γιά τήν Ἐκκλησία μας πού πρέπει νά ἀγκαλιάζει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο καί τίς ἀνάγκες του.
12 ἔτη ἀπό τήν ὁσιακή κοίμησή του ἡ μνήμη του παραμένει ἰσχυρή στόν λαό τοῦ Θεοῦ πού καταφεύγει στίς παρακαταθῆκες του γιά νά καθοδηγηθεῖ στήν ζωή καί νά ἀντιμετωπίσει τά σύγχρονα προβλήματα.

«Ἐκεῖνος πού ἀσοχολεῖται μέ τήν καλλιέργεια τοῦ πνεύματος καί εἶναι ἀφιερωμένος στό ὄνομα τοῦ Ὑψίστου. Αὐτός θ’ ἀναζητήσει τή σοφία ὅλων τῶν ἀρχαίων καί μέ τίς προφητεῖες θ’ ἀσχοληθεῖ. Τά λόγια θά φυλάξει ὀνομαστῶν ἀνδρῶν καί στά λεπτά σημεῖα τῶν παραβολῶν θά ἐμβαθύνει. Θ’ ἀναζητήσει τίς μυστικές ἔννοιες τῶν παροιμιῶν καί μέ τά αἰνιγματικά θ’ ἀσχοληθεῖ ἀποφθέγματα. Θά ὑπηρετήσει ἄντρες μεγάλους καί μπροστά σέ ἡγεμόνες θά σταθεῖ. Σέ ξένες χῶρες θά ταξιδέψει, γιατί ἀπό πείρα ξέρει τῶν ἀνθρώπων τίς καλές καί τίς κακές πλευρές. Ὁ μελετητής τῆς σοφίας θά δώσει ὅλη του τήν προσοχή ἀπό τό πρωΐ στόν Κύριο πού τόν ἔπλασε. Στόν Ὕψιστο θά πλησιάσει καί θά τόν ἱκετέψει νά τοῦ συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες του. Ἄν ὁ μεγάλος Κύριος τό θελήσει, θά τόν γεμίσει μέ

πνεῦμα φρόνησης. Ἔτσι τά λόγια τά σοφά σάν τή βροχή θά χύνονται ἀπό τό στάμα του. Καί ὅταν προσεύχεται, τόν Κύριο θά εὐχαριστεῖ. Τή σκέψη καί τή γνώση του θά βάλει σέ ἴσιο δρόμο καί τοῦ Κυρίου θά συλλογᾶται τά μυστήρια. Μέσα στή διδαχή του θά φανερώνεται ἡ παιδεία πού ἔλαβε καί καύχημά του θά ἔχει τό νόμο τῆς διαθήκης πού ἔδωσε ὁ Κύριος στό λαό του. Πολλοί τή φρόνησή του θά τήν παναίψουν καί ποτέ δέ θά σβήσει ἀπό τή μνήμη τους. Δέ θά πάψουν ποτέ νά τόν θυμοῦνται καί τό ὄνομά του ἀθάνατο ἀπό γενιά σ΄ ἄλλη γενιά θά μένει. Τά ἔθνη θά μιλοῦν γιά τή δοφία του κι ἡ σύνταξη θά τόν ἐγκωμιάζει. Πολύ ἄν ζήσει, τ’ ὄνομά του θά εἶναι πιό ἔνδοξο ἀπό χιλιάδες ἄλλα. Καί ἀπό τή ζωή ὅταν φύγει αὐτό θά τοῦ ἀρκεῖ» (Σοφία Σειράχ λθ΄, 1-11).

κόπου

ΑΩΝΗ